

El genocidi del clergat catòlic català

Sempre m'ha sobtat veure com fou la massacre de capellans catalans des del 19 de juliol de 1936 al 1 d'octubre de 1939. Probablement és la pitjor persecució religiosa catòlica a Europa dels darrers segles. Els assassinats anaren barrejats amb la crema i destrucció de milers i milers d'Esglésies amb els seus altars, sants retaules, arxius, orgues de música i tot el que hi havia als temples o edificis catòlics annexos.

Ara de Francesc Badia i Batalla acaben de publicar un llibre que fa impressió no solament per les seves 570 pàgines sinó per les notes biogràfiques i detalls dels assassinats amb unes biografies breus de 1.913 màrtirs catòlics a Catalunya, el llibre és el «Diccionari Biogràfic de la persecució religiosa de 1936 a Catalunya» de l'editorial de l'Abadia de Montserrat PAM. Sovint, ara està de molt de moda de parlar dels crims del franquisme – certs i demolidors evidentment – però s'oblida de la destrucció de l'Església catòlica catalana o del genocidi sistemàtic de tot el seu clergat catòlic pel sol fet d'exercir el seu ministeri.

Aquest llibre fa feredat, pàgines i més pàgines de les vides de màrtirs d'una religió i creença que tant aleshores com durant segles la majoritària a Catalunya. Atacaren els de tot el país català des dels pobles més petits a Barcelona capital sense cap mena d'excepcions. A tot arreu, els dits incontrolats, assassinaren i destruïren tot el que pogueren, llevat de quatre coses que el govern del president Companys va decidir salvar

«Recomano llegir el llibre, no per fruit de la lectura, sinó per veure la magnitud de la tragèdia assassina»

com la catedral de Barcelona amb els seus annexos i el monestir santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Qui era al govern aleshores no va impedir – com sí va fer el govern del País Basc – aquest genocidi de capellans i destrucció de patrimoni catòlic.

El llibre serveix per conèixer una mica com era el clergat català de llavors i de com varen efectuar els assassinats i on ho varen fer. El recull impressiona, ja que n'hi ha d'arreu de la nostra terra des del Pirineu fins al mar. Surten els frares de les més diversos ordes religiosos com: Franciscans, Benedictins, Escolapis, Dominics, Caputxins... i fins i tot algun dels Jesuïtes, que malgrat haver estat, aleshores, expulsats del l'estat espanyol pel govern de la II república (per tenir el que en diem el deure de l'obediència papal) i molt poquets romangueren a Catalunya; també hi ha alguns bisbes o canonges, diaques, rectors de parròquies, vicaris... o seminaristes.

No posaré nom ni noms, ni indrets dels llocs dels assassinats ni de com ho férem, recomano de llegir el llibre, no per fruit de la lectura, sinó per veure la magnitud de la tragèdia assassina. Com deia un sacerdot berguedà, que va haver de fugir, sent només, llavors, seminarista del bisbat de Solsona, «aquells que no tenien valor per anar al front a defensar la república es quedaven a la rereguarda republicana a cremar esglésies i a matar sacerdots perquè aquests no s'hi tomaven», evidentment aquest mossèn té tota la raó. ■

EXTRET:

FELIPO, Ramon. *El genocidi del clergat catòlic català*. Regió7 (Barcelona). 05/11/2025, pàgina 18.
<https://www.regio7.cat/opinio/2025/11/05/genocidi-clergat-catolic-catala-123357831.html>